

عنوان مقاله:

بررسی سبک زبانی در منظومه کوش نامه از ایران شاه ابن ابی الخیر

محل انتشار:

نهمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم انسانی، مدیریت و کارافرینی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهرا اسحقی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شاهد

حمید کرد - کارشناس ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایرانشهر

زیب النسا اعتقادی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، محل خدمت: آموزش و پرورش کنارک

خالد حبیبی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی پیام نور ابوموسی، کارشناس نمایندگی آموزش و پرورش بخش تلنگ شهرستان قصرقند استان سیستان و بلوچستان

تیمور خدیر - کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه آزاد چابهار

خلاصه مقاله:

در بررسی سبک زبانی نحوه به کار گیری لغات، ترکیبات، استفاده از قواعد دستور زبان فارسی، همچنین به کار گیری صنایع ادبی از سوی نویسنده مورد توجه قرار می گیرد. ایرانشاه با بهره گیری از مهارت های زبانی و استفاده هنرمندانه از آن توانسته است منظومه حماسی بسراید. این مقاله با روش توصیفی - تحلیلی گرد آوری شده است. تایج تحقیق حاکی از آن است که ایرانشاه ابن ابی الخیر توانسته است از واژه های پهلوی در آثار خود استفاده نماید و به انواع فعل ها از جمله ساده، پیشوندی، مجهول، مرکب و از جهت تعدد معنی و گذرا کردن افعال در منظومه خود پرداخته است و ضمیر های متنوع مانند ضمیر مشترک و استعمال هر یک از آن ها به جای یکدیگر موجب غنی تر شدن سبک او گردیده است و در مقوله صفت توانسته از صفت های تفضیل برای مقایسه دو امر استفاده نماید و در مقوله اسم به جمع بستن کلمات به صورت ها و ان اشاره شده است.

کلمات کلیدی:

سبک شناسی، محور زبانی، کوشنامه، ایرانشاه بن ابی الخیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1562488>

